

1849-08-19

AFSENDER

P.C. Skovgaard

MODTAGER

Georgia Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Møn

Modtagersted:
Botanisk Have

Omtalte personer:
Daniel Smith

Arkivplacering:
Mappe 2 nr. 27

DOKUMENTINDHOLD

P.C. Skovgaard fortæller at han har færdiggjort et maleri med motiv af Møns klint i aftensol. Han skriver om sin kærlighed til Georgia.

TRANSSKRIFTION

Mappe 2 nr. 27

Møn d 19 august 1849.

Jeg er her da nu igjen min egen, kjære, velsignede G! og Vejret driller mig som før, jeg har dog faaet et Billede endnu færdig, og er vel ret fornøiet med det, men det som skulle være mit Hovedbillede, med det gaar det kun maadeligt, jeg har dog ikke opgivet at faae noget ud af det, Du ved vel det er det Parti som vi saae sammen – Taleren¹ med [Overstreget: glødende S] den glødende aftensol paa Toppen. Det var dog deiligt at besøge Dig min velsignede G. Tak for al Din Kærlighed; ogsaa Tak for det rare lille Brev, som væntede mig her, hvor det gjorde godt saadan paa en maade at mødes med Dig igen, dette lille Brev er saa indholdsrigt, at jeg hvergang jeg læser det bliver forundret over hvor det meget kan være der, det var ganske nyt, der staar saa meget deri som som slet ikke blev omtalt da vi saas. Det maa dog have være en rædsom Vei i Hollænder [?], at jeg har Dig endnu hel og holden, min egen! at jeg i det

-2-

hele taget har Dig, derfor være Gud lovet og takket, som for al hans uendelige Godhed, og G! Din inderlige Glæde og Fryd jeg føler i min Sjæl over Dig Du velsignede, Du min egen! – Jeg veed ikke om jeg faar skrevet mere, for jeg er saa ganske overvældet af Følelse at Tankerne ere ganske bort, jeg vil vente lidt – Og! Havde jeg Dig her, jeg vilde sidde ganske stille, og slutte Dig fast i mine Arme, og se Dig ind i Øinene, og stille glæde mig over at have Dig, at det er mueligt at være saa glad som jeg er, det har jeg aldrig faaet nogen forestilling om før, Du har det G! Vi er lykkelige! Jeg vil være rigtig glad! Jeg vil ikke [?give] mig med at jeg mangler Kræfter, jeg vil male med Kærlighed, Glæde og Uskyldighed det vil nok kunne sees paa Lærredet, og glæde Andre, om ogsaa det aldrig bliver mig mulig at opnaa den Farve i mine Skyer som jeg saa paa Himmelen i aftes.

Jeg har seet Dig i Din Eensomhed min G! Da Du havde

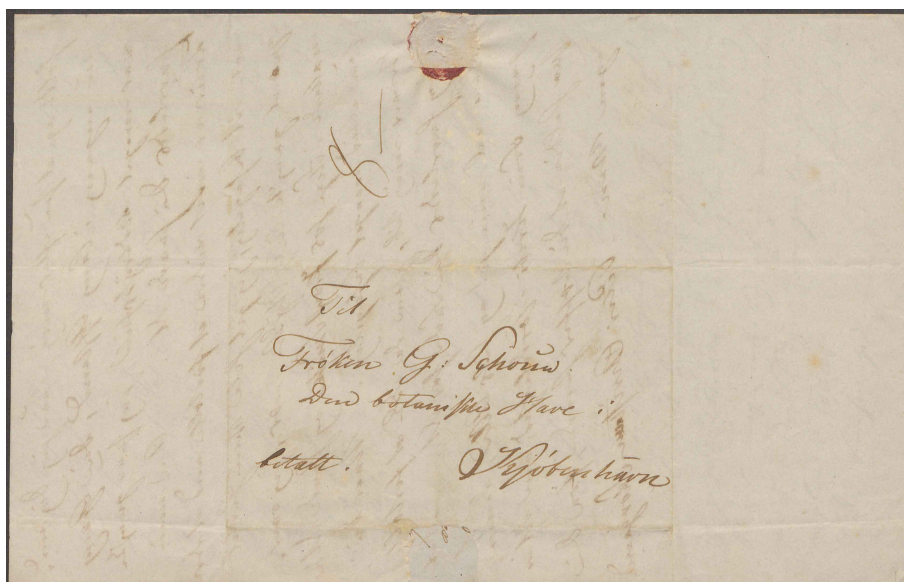
-3-

holdt op at see efter mig, saa jeg Dig endnu engang i lang afstand, Din Gang var meget udtryksfuld, jeg saa ganske, hvorledes Du havde det.

Om min Tour er intet videre at fortælle end at den var ret behagelig, jeg gik

hele Vejen hertil paa et ganske lille Stykke nær, jeg overnattede i Stege hos Provst Smith og fandt det der som altid meget behagelig. Naar Du skriver mig til, glem da ikke at fortælle mig hvorledes Din Fader har det. Lev vel min G! og hils Alle, dennegang Fru Krebs isærdeleshed, om det er saa heldig at Du træffer hende, fra Din egen ven
Peter Christian Skovgaard

¹ Den store Taler var en pynt på Møns Klint.

Tit.
Fröken G. Schouw.
Den botaniske Have i
København. V. J. Schouw

København 19 August 1849.

Jeg er for da end i jern mine øgen,
 Gode, viljende g! og Minst villet mig som
 for, jeg for dig først et Billede endda for,
 dig, og er vel vel forvint med et, som
 et som skulle ved mit forvint, med
 det quæd det end maadligt, jeg for dig
 ikke opgiat et faar meget ad et, da
 end end et er et forli som si for sammen
 taler om end gløder. I den gløder Aften
 for god Tøffe. Det var dig viligt et
 besoge dig mig viljende g. Tak for et
 den Gode, og for Tak for et rare lille
 Brev, som ventede mig for, for et gjer
 et godt Tænk for en Maade et mædend
 dig i jern, dette lille Brev er for endfold
 rigt et jeg sangang jeg for et blinde forvint
 over for et meget end end et, et var
 gang et mig, der for for mig et for
 som for et end end end et et for
 et, end dig for end end end et
 Gode for, et jeg for dig end
 for et fulde, min øgen! et jeg et

fulde bagel for dig, derfor være Gud lovet
og takket, som for al sinde smidde
Gjæst, o g. den uendelige Glæde og
Lykke jeg føler i min Øst om dig den
helligste, den min egen! - Jeg end ikke
nu jeg føler i Guds nærhed, for jeg er
saa gængs om allet af Solen og Lunden,
med en gængs borte, jeg vil ikke lide
O g. føde jeg dig for, jeg vil ikke gængs
og stille dig selv i min Lunde og for dig end i
Gjæst, og stille Glæde mig om al sinde dig,
at det er min Lunde og min Gængs som jeg er,
at jeg jeg aldrig føde nogen smidde og for
den for det g. vil end lykke. Jeg vil
nuod rigtig Glæde! jeg vil ikke gøre mig
med al jeg mangler Lunde, jeg vil
måde med Gængs, Glæde og Gængs
den vil end Lunde for Gængs, og
og Glæde Lunde, end og for al Lunde
blive mig min Lunde og Gængs Lunde
nu i min Øst som jeg for Gængs
måde. Lunde. Jeg for for dig
i den Gængs min g. den for

fulde og al sinde min, som jeg dig end
min angang i lang Lunde, den Gængs
som mangler Lunde, jeg for Gængs
føde den for al. Den min
Lunde er min Lunde og for Lunde og al den
som vil Gængs, jeg vil Lunde min for
jeg al Gængs Lunde Lunde, og jeg end
måde i Lunde for Gængs og for Lunde
som Lunde mangler Gængs. Naar den
Gængs min Lunde, Glæde den vil end al for Lunde
min føde den Lunde for al.
Lunde vil min g. og for al, Lunde
for den Lunde i Lunde, og den Lunde
for Lunde al den Lunde for den for den
egen Lunde. Peter Christian Mørgaard.